

"Partir c'est mourir un peu"

Het afscheid van Willemijn Jonkers.

Zondag 16 augustus om 08.00 uur, het strand van Muiderberg. Aan de blauwe lucht trekken wat wolken voorbij. Voorzichtig piept de zon hier en daar door de wolken en er staat een zacht briesje. De temperatuur is nog lekker, 23 graden en het lijkt allemaal nog stil. Wat hondenuitlaters lopen langs het meer.

De feestcommissie arriveert op het strand. Hier moet het gaan gebeuren. Het afscheid van Willemijn Jonkers, de geliefde predikant uit de kerk aan Zee. Het grote sjouwen gaat beginnen want een deel van het strand wordt gemaakt tot afscheidslocatie. Met Corona in het achterhoofd is er goed nagedacht over de vormgeving. Het afscheid is buiten, lekker in de open lucht. Twee partytenten die Rick Leurs heeft geregeld moeten de ergste zon van onze hoofden weghouden. De tafels en banken van Henk en Petra Nell bieden een zitplaats voor mensen die liever niet staan en worden ingericht als koffietafel. Ballonnen, geleverd door Isaac de Boer maken de plek feestelijk en kunnen de anderhalve meter markeren. Maar eerst moet er nog gesjouwd worden: tafels en stoelen de dijk af, ballonnen in grote zakken om te voorkomen dat ze wegwaaien, de tenten vanuit de bus van Rick opzetten en dan ballon voor ballon met een tentharing in het strand steken om zo de weg te markeren die Willemijn straks zal lopen en waar iedereen bij een ballon een plekje kan zoeken.

De feestcommissie gaat aan de slag en na een uurtje hard werken staat daar een prachtlocatie

Het is het bijna 10 uur en de dienst gaat beginnen. Een viering van afscheid. Graag hadden we de kerk net zo vol gehad als bij de kerstdiensten van Willemijn maar de Corona maatregelen laten dit niet toe. Maximaal 50 mensen, verdeeld door de hele kerk. Maar de sfeer is goed en de dienst kan gelukkig via de live stream worden bekeken.

Willemijn heeft er een prachtige dienst van gemaakt. Met veel mooie muziek, zang van het VJKtrio, prachtig trompetspel van Noor van Keulen en als vertrouwd maar altijd mooi Hugo op de piano en veel mooie woorden van Willemijn zelf. En dan als aan het einde van de dienst de losmaking van Willemijn van de Kerk aan Zee wordt uitgesproken door Piet van Reenen, doet dat toch een beetje pijn want hiermee wordt het afscheid wel heel echt.

Na de dienst krijgt Teo, als voorzitter van de kerkenraad, het woord. Het kijkt terug op de zes jaren waarin Willemijn onze predikant was. Inspirerend, pionerend, gebruik makend van symbolen, vernieuwend, het zijn allemaal woorden waarmee Teo Willemijn typeert.

En Willemijn heeft ook nog een cadeau voor Kerk aan Zee ; een vlag met een mooie tekst:

Houd moed en heb lief.

En dan op naar het strand! Onder vrolijke vioolmuziek van Moniek de Leeuw huppelen we bijna de dijk af. En daar is iedereen, niet alleen de mensen uit de dienst maar er zijn nog heel veel andere mensen uit het dorp. De zon is flink gaan schijnen en met een kop koffie of thee is het goed afscheid nemen van Willemijn op deze plek. En Willemijn, in haar mooie jurk maakt met iedereen een praatje en luistert naar lieve woorden. Woorden van Wilma namens de kinderen en ook van Sophie en samen geven zij een boom vol met kraanvogels aan Willemijn. Woorden van Freek de Jonge die speciaal voor Willemijn een stukje heeft gemaakt.

Zo komt er ook aan dit gezellige samenzijn een einde. Op de roep van de scheidshoorn neemt iedereen plaats achter een ballon en tegenover elkaar vormen we 2 lange rijen. En dan komt Willemijn. Bijna voetje voor voetje gaat ze langs de rijen onder begeleiding van gezang van Vincent de Lange. Voor iedereen nog een knikje, een klein woordje of een glimlach en zo gaat ze voor de laatste keer door haar gemeente heen. En daar ligt dan de roeiboot met haar vriendinnen. Aangemeerd bij de plek van afscheid en samen met Willemijn zullen zij wegvaren. Willemijn kijkt nog even achterom en stapt dan in de boot. In haar prachtige rode jurk en een lint in haar hand staat ze stralend in de punt van de boot. Met een lach op haar gezicht om het nieuwe avontuur dat haar te wachten staat maar ook een traan om wat ze achter laat.

Lieve Willemijn, we zullen nooit vergeten hoe jij "de kerk weer in het dorp hebt gebracht" en "het dorp in de kerk".

We gaan je missen maar wensen je ook heel veel succes in je nieuwe job. Het ga je heel erg goed!

Annemiek Koers